

[Svend Aage Jensen]

sigte på at afhjælpe visse praktiske problemer. Jeg skal ikke komme nærmere ind på de enkelte regler i forbindelse med kreditoplysningerne, navnlig i forbindelse med realkreditloven og sælgerpantebreve, men jeg kan sige, at Centrum-Demokraterne ikke har de store problemer med lovforslaget, og vi kan derfor tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det var en lidt hurtig omgang, den her, men det er utrolig vigtigt, at vi får så gode regler som overhovedet muligt på dette område. Vi skulle jo nødig komme i situationer, hvor folk køber hus og kommer i vanskeligheder, som får katastrofale følger for dem, fordi de ikke er klar over, hvad der egentlig ligger gemt i et hus, når de køber; når man sælger, ved man måske lidt mere om det, og man kan holde noget skjult. Det er vigtigt, at det kommer frem. Vi har haft det fremme i forbindelse med bilhandler, hvor vigtigt det er, at man kan se tingene, og vi mener også fra Kristeligt Folkepartis side, at det er utrolig vigtigt.

Derfor går vi også ind i en positiv udvalgsbehandling, hvor vi håber på at nå frem til et godt forslag.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne medgive ordførerne, at kreditaftaleloven er kompliceret stof. Jeg erindrer også tydeligt de debatter, vi havde om loven i sin tid, da den blev vedtaget.

Det er en besværlig sag, men vi skal selvfølgelig heller ikke overse, at det, der er sigtet med loven, og det, der er sigtet med det EF-direktiv, der er grundlaget for loven, er at sikre en bedre forbrugerbeskyttelse.

Fru Lissa Mathiasen var ret kritisk, men man kan sige, at det jo altså også har en forhistorie i den debat, vi havde for nogle år siden. Jeg vil gerne sige både til fru Lissa Mathiasen og til de andre ordførere, herunder hr. Tom Behnke, der pegede på kompleksiteten af forslaget, at jeg meget gerne vil stille mig og mit ministerium til rådighed for en grundigere teknisk gennemgang af forslaget, inden vi går frem mod anden behandling. Det kan der måske nok være et behov for.

Jeg synes nok også, fru Lissa Mathiasen skulle tage med i betragtning, at da vi oprindeligt drøftede lovforslaget, kom der en række

synspunkter i høringsfasen, som vi medinddrog i forbindelse med udarbejdelsen af det meget store antal ændringsforslag, der fremkom. Vi udarbejdede jo dengang knap 40 ændringsforslag til lovforslaget netop for at gøre det så godt som muligt. Loven har så haft lejlighed til at virke i en periode, og det har vist sig, at der står nogle problemer tilbage, som vi gerne vil søge at råde bod på med dette forslag. Det betyder jo ikke, at alle, der berøres af kredittkøbsloven, alle, der har, om jeg så må sige, aktier i denne sag, føler, at vi så med dette lovforslag har løst alle de problemer, man måtte mene at have.

Imidlertid skal vi jo huske på, at udgangspunktet er et EF-direktiv, som vi er forpligtet til at omsætte i vores nationale lovgivning, og som vi ikke kan sætte os ud over, men som, om jeg så må sige, sætter nogle grænser for, hvor mange ændringer der kan gennemføres, hvor langt vi kan gå, uden at vi kommer ud over det, der er EF-retten.

Men som sagt vil jeg meget gerne stille mig til rådighed, således at vi inden andenbehandlingen kan gå hele problemområdet igennem og se på de forslag, der nu ligger i lovforslaget, og på de høringssvar, der er fremkommet, i håb om, at vi så kan få vedtaget en lov, der lever op til en række af de forventninger og ønsker, man har haft fra alle dem, som i praksis skal administrere loven.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at takke for det tilsagn, vi her har fået fra justitsministeren om positivt at gå ind i en mere teknisk snak omkring selve udformningen af lovforslaget. Og når jeg gør det, er det selvfølgelig også på baggrund af nogle bitre erfaringer fra behandlingen i 1990. Det er korrekt, at der i første omgang kom 44 ændringsforslag, tror jeg det var, og siden kom der så lige pludselig ind ad bagdøren 10 ekstra, da man havde fået nogle flere reaktioner udefra.

Men det til trods – og det var jo grunden til, at vi reagerede, og det er grunden til, at jeg gør de bemærkninger her i dag også – så var reaktionerne stadig væk udefra, da vi stod med forslaget ved tredjebehandlingen i maj 1990, at det var ganske ubeholdbart teknisk set at gøre brug af loven for domstolene. Det var den hil-